

Anna Flachová (Hanusová)

narozena 26. 11. 1931
poslední bydliště před deportací: Brno
transport G 484 (02. 12. 1941 Brno → Terezín)
transport 0
osvobozena Terezín
bydliště Brno

Před rokem 1938

- žila s rodiči a staršími sourozenci v Brně
- tatínek přišel o ruku v první světové válce, vlastnil velkoobchod s potřebami pro krejčí a ševce
- maminka v domácnosti, více nábožensky založená, s velkým zájmem o kulturu
- nejmladší ze čtyř sourozenců - prvorozený Michal, Irena, Alice

V Terezíně

- transport G - 2. prosince 1941 (874 zahynulých, 125 osvobozených, 1 osud nezjištěn) s rodiči a sestrou Alicí, maminka vezla s sebou napečené jídlo a zásoby ovesných vloček
- bratr přijel transportem M z Prahy
- babička transportem Ad z Brna do Terezína, za necelé dva měsíce zde zemřela
- rodina byla rozdělena - tatínek s bratrem bydleli ve Vrchlabských kasárnách - maminka s Annou a Alicí v Dražďanských kasárnách
- tatínek pracoval v kanceláři, která měla na starost zásobování

Na pokoji 28

- Anna je přezdívána Flaška
- hymnu pokoje 28 si složily na melodii lidové písničky „Ej padá, padá rosička“ - *My chceme jeden celek být, chceme se vesměs rádi mít, chceme a budem, přišli jsme a půjdem, chceme se domů navrátit. My půjdem proti zlému, klestíme cestu dobrému, my zlo zatratíme, dřív se nevrátíme, pak zazpíváme píseň svou.*
- WBN - byla zkratka hesla, vyšitá i na „uniformách“ dívek z pokoje: *„Věřím ti - věříš mi? vím - jak víš, buď - jak buď, nezradíš - nezradím.“*
- na svátek purim v roce 1943 nacvičily představení „Ester“, představení upravil Anin bratr Michal pro chlapce z domova L 318, kde působil jako vychovatel. Flaška hrála moudrého Mordechaje.
- Pokud to šlo, byly při příležitosti svátků pořádány tzv. „žranice.“ To znamenalo, že si dívky po určité době šetřily ze svých přidělů jídla, případně z balíků a pak vznikla „hostina“ - několik krajiců chleba s přísadou - cukrem, mletou paprikou, kouskem zeleniny, paštikou nebo tvarohem, z cukru s margarinem se vyráběly „karamelky“ nebo se ze zbytků buchet a kaše připravil „dort“ s polevou z náhražkové kávy.

Před odchodem do Terezína

- k rodině se přistěhovala tatínkova maminka z Vídně
- Anna po zákazu chodit do německou správu skupinách po různých bytech
- *Jednou potkala Annu na ulici jakási cizí paní, ukázala na její nové bílé holinky a řekla, že jí má okamžitě ty boty dát, protože takové nemají takové holinky a nosit. Jindy kolem ní zase prošli dva Němci v uniformách, jeden řekl tomu druhému: „Taková hezká holka. Jenom škoda, že je židovka.“*
- starší sestra Irena se v roce 1940 po komplikované cestě lodí Patria dostala do Palestiny - vzkaz pro Annu do památníku: *„Očekávám tě jistě a brzy u mě. Prozatím se měj dobře a hlavně zpívej, protože Tvůj hlas je Tvůj jediný majetek.“*

Po skončení války

- *Anna si připadala velmi unavená, že ani nepociťovala štěstí - pocit „znavené radosti“*
- ještě v Terezíně se setkala s bratrem Michalem, který se vrátil jako voják americké armády, později do USA emigroval
- vrátila se i sestra Alice, která se po překonání těžkých nemocí stala baletkou a působila především v Bratislavě
- Anna se věnovala hudbě - jako klavíristka i učitelka, hudebníkem byl její muž a hudbě se věnuje i její syn

Konec pokoje 28

- v podzimních transportech 1944 odjel do Osvětimi bratr a sestra
- Anna se přestěhovala k rodičům a bydleli společně v Magdeburských kasárnách, pracovala jako poslíček

Vysvětlivky:

*1 Timto písmem - jsou uvedeny autentické (dobové) doklady

*2 Timto písmem - jsou uvedeny vzpomínky

